

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระแม่มาลี กรุงเทพมหานคร

**The Effects of Using a Guidance Activities Package to Develop Dedication and
Commitment to Work Behaviors of MathayomSuksa III Students at Phra Mae
Maree School in Bangkok Metropolis**

พัชตรา พรหมชาติ (PachtraPrommachat) * วไลยา สบายยิ่ง (Wunlapa Sabaiying) **

นรินาถ แสนสา (Niranart Sansa) ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน
กลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน (2) เปรียบเทียบ
พฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง (3) เปรียบเทียบ
พฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองแตกต่างกัน หลังการ
ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน และ (4) เปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งมั่นในการ
ทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมแตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา
พฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนพระแม่มาลี
กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ได้มา โดยการสุ่มอย่างง่าย จากนั้นสุ่มนักเรียนแต่ละคนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม โดยการจับสลาก ได้กลุ่มละ 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามภูมิหลังทางชีว
สังคม แบบวัดพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มีค่าความเที่ยง .84 แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง มีค่า
ความเที่ยง .78 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนว 12
กิจกรรม และกิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ อีก 12 กิจกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง

ผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน
มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) กลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นใน
การทำงาน มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักเรียน
กลุ่มทดลองมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองแตกต่างกันหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม
มุ่งมั่นในการทำงาน มีพฤติกรรมดังกล่าวไม่แตกต่างกัน และ (4) นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย
และรายได้ของครอบครัวต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มี
พฤติกรรมดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว พฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มัธยมศึกษา

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

Abstract

The purposes of this research were (1) to compare the dedication and commitment to work behaviors of the experimental group students before and after using a guidance activities package to develop dedication and commitment to work behaviors; (2) to compare the post-experiment dedication and commitment to work behaviors of students in the experimental and control groups; (3) to compare the dedication and commitment to work behaviors of the experimental group students with difference in future-orientation and self-control characteristics after using the guidance activities package to develop dedication and commitment to work behaviors; and (4) to compare the dedication and commitment to work behaviors of the experimental group students with difference in bio-social backgrounds after using the guidance activities package to develop dedication and commitment to work behaviors.

The research sample consisted of 40 randomly selected Mathayom Suksa III students of Phra Mae Maree School in Bangkok Metropolis. Then they were randomly assign by taking lots into the experimental and control groups each of which consisting of 20 students. The employed research instruments include a social background questionnaire, a scale to assess dedication and commitment to work behaviors with reliability of .84, a scale to assess future-orientation and self-control characteristics with reliability of .78, a guidance activities package to develop dedication and commitment to work behaviors with 12 guidance activities, and other 12 guidance activities. Statistics employed for data analysis were the percentage, mean, standard deviations, t-test, and two-way analysis of variance.

Research finding showed that (1) after using the guidance activities package to develop dedication and commitment to work behaviors, the experimental group students had the level of dedication and commitment to work behaviors significantly higher than that of their counterpart behaviors before using the guidance activities package at the .01 level; (2) the experimental group students who used the guidance activities package to develop dedication and commitment to work behaviors had higher level of dedication and commitment to work behaviors than that of the control group at the .01 level; (3) the experimental group students with difference in future-orientation and self-control characteristics did not significantly differ in their levels of dedication and commitment to work behaviors after using the guidance activities package; and (4) the experimental group students with difference in genders, GPAs, and family incomes did not significantly differ in their levels of dedication and commitment to work behaviors after using the guidance activities package.

Keywords: Guidance Activities package, Dedication and Commitment to work behavior, Mathayom Suksa

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

บทนำ

นักพัฒนาการศึกษา ทราบดีว่า “เป้าหมาย” คือสิ่งที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ทำให้ การพัฒนาการศึกษา มีแรงขับเคลื่อนไปบนเส้นทางสู่ความสำเร็จดังที่ใจปรารถนา เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้เป็นหนทางที่มนุษย์สามารถ พิชิตได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นและกำลังใจในที่สุดท้าย โดยเลือกเดินหน้าจึงเดินอย่างเต็มที่ และรู้จัก หนทางของตนอย่างดีและไม่ท้อใจ จากแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (2552-2559) มีเจตนารมณ์ของแผน ว่า (1) พัฒนาคนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และ (2) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความ เข้มแข็ง มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีคุณภาพใน 3 ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการ เรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุข และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (2550-2554) ได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาประเทศโดยยึด หลักมนุษย์เป็นศูนย์กลาง เพราะมนุษย์เป็นเป้าหมายหลักที่จะได้ประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนา เพื่อให้ ไปสู่เป้าหมายได้ จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ในทุกแง่มุมอย่างสมดุล ทั้งร่างกาย จิตใจ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ให้มีความพร้อมด้านคุณธรรมและความรู้ อันจะนำไปสู่การคิดอย่างมีเหตุผล มีความ พอประมาณและมีภูมิคุ้มกันที่ดี

การพัฒนาเยาวชนให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคตนั้น จำเป็นต้องได้รับการ พัฒนา ให้เป็นคนดีมีคุณภาพ ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. (2545) บัญญัติไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข”

ในโลกของการเปลี่ยนแปลง ของสังคมไทยปัจจุบัน มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว และมีการเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยีการสื่อสารที่รวดเร็วทันสมัย การ เปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลไปถึงเด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ขณะเดียวกันวัยรุ่นก็ เป็นวัยที่มีพลังขับเคลื่อนอยู่อย่างมากมาย ดังนั้น การส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ช่วยให้วัยรุ่นได้เข้าใจ ตนเอง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศีลธรรม และจริยธรรม สามารถปรับเปลี่ยนเจตคติและหาวิธีการที่เหมาะสม เพื่อ การดำเนินชีวิตได้อย่างสมดุลได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้วัยรุ่นได้รับการส่งเสริมไปพร้อมกับการพัฒนา ด้านอื่นๆไปด้วย

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการ ส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดแก่วัยรุ่นคือ ความมุ่งมั่นในการทำงาน เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตที่ละก้าว จากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่มีพลังและต้องการการแสดงออกและการยอมรับ เมื่อวัยรุ่นได้รับการฝึกฝนพัฒนา และเอาใจใส่ในพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน การทุ่มเททำงานอดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการ ทำงานพยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายแล้วนั้น วัยรุ่นจะนำพาตัวตนของเขา ก้าวไปสู่ความสำเร็จดังที่ต้องการดังที่ ทิสนา แคมมณี (2545:189) กล่าวว่า ทุกคนต้องมีความขยันหมั่นเพียรใน การเรียนรู้ และกล้าที่จะซักถาม วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นของตน นักเรียนที่จะต้องมีชีวิตที่ถูกต้อง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่นได้

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานระบุเพื่อให้มนุษย์ทุกคนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจ มีรายละเอียดอย่างเพียงพอ และเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้แก่ ๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ซื่อสัตย์สุจริต ๓. มีวินัย ๔. ใฝ่เรียนรู้ ๕. อยู่อย่างพอเพียง ๖. มุ่งมั่นในการทำงาน ๗. รักความเป็นไทย ๘. มีจิตสาธารณะ

จากคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังกล่าวข้างต้นมีความสำคัญทุกข้อ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน คุณลักษณะซึ่งสำคัญนี้หากเกิดขึ้นในผู้เรียนแล้วจะส่งผลดีและนำพาเขาไปเป็นผู้ประสบความสำเร็จได้ต่อไปในเรื่องความรับผิดชอบ ความอดทน และความขยันหมั่นเพียรตามมาด้วย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมุ่งมั่นดังกล่าวสามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ด้วยกิจกรรมแนะแนว ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานอย่างแท้จริง

กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมุ่งพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล เพื่อผู้เรียนจักเห็นคุณค่าและรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2551:17)ได้ระบุไว้ว่า “กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งผลและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิด ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม” งานวิจัยพบว่ากิจกรรมแนะแนวสามารถพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียนในด้านต่างๆ ได้สำเร็จได้เช่น มิเรียม ชื่นสุวรรณ (2554) ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวยจังหวัดนนทบุรี อุมพร สงสุวรรณ (2551) ผลของชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจิตรลดา วรรณรา พงษ์สิน (2550) ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามหลักการของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบักดอง จังหวัดศรีสะเกษ

สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงเลือก ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระแม่เมรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่นักเรียนวัยรุ่นควรได้รับการพัฒนา ได้รับการส่งเสริมให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งเพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและต่อตนเอง และเพื่อให้นักเรียนเจริญเติบโตเป็นประชากรผู้มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มกลุ่มคุม หลังการทดลอง
- 2.3 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองแตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

2.4 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่มีภูมิหลัง ทางชีวสังคมแตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทและแบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบมีการสุ่มตัวอย่าง เพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วัดก่อนและหลังการทดลอง (The Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design) แบบมีกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม (Random Assignment)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนพระแม่เมรี กรุงเทพมหานคร ที่เลือกมา 1 ห้องเรียน จากจำนวน 5 ห้องเรียน ได้นักเรียนจำนวน 40 คน จากนั้นจับฉลากให้นักเรียนกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง อีกกลุ่มควบคุม จัดนักเรียนเข้ากลุ่ม 2 กลุ่มเพื่อทำการทดลองโดยการสุ่ม(Random Assignment) ได้นักเรียนกลุ่มละ 20 คน

3. เครื่องมือวิจัยและวิธีการสร้าง

วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สำรวจเครื่องมือที่ต้องใช้ ผู้วิจัยสำรวจเครื่องมือที่ต้องใช้ในการวิจัยครั้งนี้พบว่ามียุ่ด้วยกัน 2 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้กับกลุ่มทดลอง ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน จำนวน 12 กิจกรรม และกิจกรรมอื่นๆ จำนวน 12 กิจกรรม 2) แบบวัดพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน และแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

ขั้นที่ 2 วางแผนการทำงาน ผู้วิจัยวางแผนงานเพื่อสร้างเครื่องมือไว้ 9 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สำรวจเครื่องมือที่ต้องใช้ ขั้นที่ 2 วางแผนการทำงาน ขั้นที่ 3 ศึกษาแนวทางการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ขั้นที่ 4 ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยกำลังดำเนินการสร้างเครื่องมือ ขั้นที่ 5 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขั้นที่ 6 ปรับปรุง ขั้นที่ 7 ทดลองใช้และตรวจสอบคุณภาพ ขั้นที่ 8 พิจารณาผลการทดลองใช้ และขั้นที่ 9 จัดทำแบบวัดพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานและชุดกิจกรรมพร้อมใช้จริง

ขั้นที่ 3 ศึกษาแนวทางการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ทำขึ้น จากงานวิจัยต่าง ๆ หนังสือ และปรึกษาอาจารย์ จากนั้นทำการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

ขั้นที่ 4 ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ได้เขียนนิยามปฏิบัติการของตัวแปรให้ครอบคลุมและชัดเจน จากนั้นผู้วิจัยสร้างเครื่องมือแบบวัดพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน จำนวน 12 กิจกรรม และพิจารณาว่าองค์ประกอบย่อนั้นจะวัดด้วยข้อคำถามกี่ข้อ ข้อความบวกกี่ข้อ ข้อความลบกี่ข้อ และนำมาตั้งเป็นคำถาม จากนั้นผู้วิจัยทำการสร้างแบบวัดมุ่งอนาคตและควบคุมตน แบบสอบถามภูมิหลังทางชีวสังคม

ขั้นที่ 5 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณารูปแบบ โครงสร้าง เนื้อหาสาระ ภาษาที่ใช้ ความตรงในเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

และวิธีการต่าง ๆ จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและสร้างขึ้นมาใหม่อีกครั้ง จากนั้นนำเครื่องมือส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาดังนี้ 1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน พิจารณารูปแบบ โครงสร้าง เนื้อหาสาระ ภาษาที่ใช้ ความตรงในเนื้อหา ความตรงในเชิงโครงสร้าง และความเหมาะสมของ กิจกรรม 2) พิจารณาเครื่องมือที่เป็นแบบวัด โดยพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงในเชิงโครงสร้าง และ แบบวัดทั้งฉบับ

ขั้นที่ 6 ปรับปรุง ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง แก้ไขเครื่องมือ

ขั้นที่ 7 ทดลองใช้และตรวจสอบคุณภาพ ผู้วิจัยทดลองใช้เครื่องมือเบื้องต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน แบบวัดพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน และแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตน โดยทดลองใช้เบื้องต้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวันทามาริอา จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน

ขั้นที่ 8 พิจารณาผลการทดลองใช้ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่เป็นชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม มุ่งมั่นในการทำงาน จำนวน 12 กิจกรรม มาวิเคราะห์ ประเมินและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient)

ขั้นที่ 9 จัดทำแบบวัดและชุดกิจกรรมพร้อมใช้จริง เมื่อการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบวัดและชุดกิจกรรม แนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ รวบรวมเครื่องมือทั้งหมดเป็นรูปเล่มอย่างมีระบบ และมีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานพร้อมใช้งานได้จริง

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ 4 ประการ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อน และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน” เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของกลุ่มทดลอง วิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม มุ่งมั่นในการทำงาน และพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานตามลำดับ ผลการวิเคราะห์เป็นดังตารางที่ 1

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน

ตัวแปรอิสระ	จำนวน	ค่าสถิติ	
	(คน)	$(\bar{X})$	(S.D.)
ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว	20	127.80	9.96
หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว	20	149.15	9.16

9.62**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ได้พบว่า พฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย คือ นักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวในการฝึกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย $(\bar{X} = 149.15)$ ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวในการฝึกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน $(\bar{X} = 127.80)$

จากผลที่พบ จึงกล่าวได้ว่า หลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวในการฝึกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวในการฝึกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานในข้อที่ 1

2. กลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานมีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานสูงกว่ากลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปรอิสระ	จำนวน	ค่าสถิติ	
	(คน)	$(\bar{X})$	(S.D.)
กลุ่มทดลอง (การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว)	20	149.15	9.16
กลุ่มควบคุม (การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอื่นๆ)	20	127.90	15.78

4.99**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน กับกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่นๆ โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกัน พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน กลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานมีคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 149.15$) ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่นๆ ($\bar{X} = 127.90$) จากผลที่พบ จึงกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานสูงกว่านักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอื่นๆ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2

3. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนที่แตกต่างกันเมื่อใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน กลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน กับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
(ก) X (ข)	1	5.42	5.42	.167	.69
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ข)	1	.02	.02	.00	.98
การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน(ก)	1	945.02	945.02	29.18	.00
ความคลาดเคลื่อน	16	32.38			
รวม	19	1596.55			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานกับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทางของพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน และไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานกับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พบว่า การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

ผลการวิจัยนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองแตกต่างกัน เมื่อใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานแตกต่างกัน

4.กลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมแตกต่างกัน มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานที่แตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน สำหรับการวิเคราะห์ในส่วนนี้ เพื่อตรวจสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมต่างกัน มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานที่แตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน” โดยการนำภูมิหลังทางชีวสังคมที่แตกต่างกันมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง(Two Way ANOVA) ที่มีการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นตัวแปรแรก และตัวแปรภูมิหลังทางชีวสังคมเป็นตัวแปรที่สอง ตัวแปรภูมิหลังทางชีวสังคมได้แก่ ตัวแปรเพศ แบ่งเป็น เพศชายและเพศหญิง ผลการเรียนรู้เฉลี่ย และรายได้ของผู้ปกครอง จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระแม่มารี กรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

อภิปรายผลตามสมมติฐานข้อที่ 1 สมมติฐานข้อที่ 1 “กลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานมีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 อภิปรายได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน สามารถพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ น่าจะเป็นเพราะผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานอย่างถูกต้อง ตรงตามวัตถุประสงค์ มีหลักการในการสร้างเครื่องมือ มีหลักการในการสร้างเครื่องมือและการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวมุ่งเน้นกับนักเรียนวัยรุ่นตอนต้นเป็นสำคัญและทฤษฎีที่ทำมาเสนอไว้ ทั้ง 3 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีพัฒนาการบุคลิกภาพ ที่กล่าวถึงการพัฒนาการมนุษย์ทั้ง 8 ขั้นตอน ขั้นที่ 5 บุคลิกของตน เป็นการเน้นถึงการพัฒนาด้านบุคลิกภาพของวัยรุ่น การค้นหาคำว่าตนเองมีลักษณะอย่างไร ตนเองคือใคร ต้องการอะไร ทฤษฎีความสามารถของตนเองเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์และความสามารถของมนุษย์นั้นเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้ เป็นการเรียนรู้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และทฤษฎีการพัฒนาตนเองเป็นการพัฒนาด้านต่าง ๆ คือ ด้านกายภาพ ด้านศีลธรรม ด้านจิตใจ และด้านสติปัญญา ผู้วิจัยได้นำความรู้ที่เกี่ยวข้องของทั้ง 3 ทฤษฎีมาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานและการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์อื่นด้วย เช่น อุมพร สงสุวรรณ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ผลของชุดกิจกรรม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

แนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจิตรลดา” ซึ่งพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของความมีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุเมธนา สวนผลรัตน์ (2550) ที่ได้ศึกษา “ผลการสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3” โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร พบว่า ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวถือได้ว่าเป็นการสร้างเครื่องมือที่ดี

อภิปรายผลตามสมมติฐานข้อที่ 2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนได้นั้น เป็นเพราะ การสร้างเครื่องมือได้ผ่านกระบวนการอย่างมีระบบ และชุดกิจกรรมทั้ง 12 กิจกรรมสอดคล้องกับองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ ความรับผิดชอบ ความอดทน และความขยันหมั่นเพียร ดังนั้นผลการวิจัยจึงแสดงออกมาว่า กลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการกิจกรรมแนะแนวตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลตามสมมติฐานข้อที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนที่เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานกับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ผลดังกล่าวจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ผลการวิจัยอภิปรายได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูงหรือต่ำ การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานต่างมีพฤติกรรมเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน จากผลที่แสดงทำให้เห็นว่า การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานนั้น สามารถใช้ได้กับนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น หากมองอีกมุมหนึ่งคือ เป็นการใช้ได้ดีในการพัฒนานักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของลาวัลย์ นวลเสนห์ (2553) ที่ได้ศึกษา “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2” โรงเรียนตรังคริสเตียนศึกษา จังหวัดตรัง ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม มีพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ ขนิษฐา เรืองขนาบ (2550) เรื่อง “ ผลการฝึกเพื่อพัฒนาการวางแผนเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะที่แตกต่างกันด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว” ที่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่างกัน ได้รับประโยชน์จากการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนแตกต่างกัน หลังจากที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงาน มีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลตามสมมติฐานข้อที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าไม่พบนัยสำคัญของความแปรปรวนที่เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานกับเพศ ผลการเรียนเฉลี่ยและรายได้ของครอบครัว ผลดังกล่าวจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 แสดงว่า นักเรียนที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ยและรายได้ของครอบครัว เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานได้รับการ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

พัฒนาเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน จากผลที่แสดงทำให้เห็นว่า การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานนั้นสามารถใช้ได้ดีและเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น ไม่จำกัดกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่านั้น นักเรียนวัยรุ่นตอนต้นไม่ว่าจะเป็นเพศใด มีผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวเท่าใด สามารถได้รับประโยชน์จากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรจักร ไตรทิพย์ (2552) ที่ได้ศึกษา “ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำประโยชน์ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โรงเรียนบ้านถนน (ประสมทรัพย์ประชานุสร) จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2552 ผลการศึกษพบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่มีเพศ และผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกัน เมื่อได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีพฤติกรรมการทำประโยชน์ต่อส่วนรวมไม่แตกต่างจากผลการวิจัยในข้อนี้ สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภูมิหลังทางสังคมแตกต่างกัน หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานแล้วนั้น ได้พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะ

1. ครู อาจารย์ หรือผู้ที่ทำหน้าที่แนะแนว และตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนสามารถนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานไปใช้ฝึกพฤติกรรมมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนในระดับเดียวกันคือในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ได้
2. ก่อนจะนำชุดกิจกรรมดังกล่าวไปใช้ ควรศึกษาขั้นตอนต่างๆ ในคู่มือการใช้อย่างละเอียดทั้งวัตถุประสงค์และขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมาย
3. กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นกิจกรรมกลุ่มโดยส่วนใหญ่ จึงควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีประสบการณ์กลุ่มที่แตกต่างและหลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์การเข้ากลุ่ม
4. เนื่องจากวัยรุ่น เป็นช่วงวัยที่ให้ความสำคัญกับการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นต้องการการยอมรับ ความเป็นอิสระ ดังนั้นการใช้กิจกรรมที่หลากหลาย จะช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการร่วมกิจกรรมมากขึ้นและผู้นำกิจกรรมไปใช้ จะต้องจัดกิจกรรมอย่างมีชีวิตชีวาด้วย
5. การดำเนินกิจกรรมจะเกิดประสิทธิผล หากนักเรียนสามารถสรุปสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นจึงต้องเน้นความสำคัญประการนี้ในขั้นสรุปสุดท้ายในแต่ละกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยสมทบด้านอื่นๆ เพิ่ม เช่น สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว สถานการณ์ทางสังคม
2. ควรศึกษาและสำรวจ จำนวนนักเรียน ความต้องการการพัฒนาพฤติกรรมด้านต่างๆ ก่อนการสร้างชุดกิจกรรมและก่อนการ เลือกระดับชั้นการศึกษา

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ (2546) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2545 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์อักษรไทย
- กระทรวงศึกษาธิการ (2552-2559) ฉบับปรับปรุง แผนการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
 พริกหวานกราฟฟิค กรุงเทพมหานคร
- กระทรวงศึกษาธิการ (2550-2554) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ผู้พิมพ์ พริกหวานกราฟฟิค กรุงเทพมหานคร
- กระทรวงศึกษาธิการ (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด
- ขนิษฐา เรืองขนาบ (2550) “ผลการฝึกเพื่อพัฒนาการวางแผนเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะแตกต่างกันด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ทิสนา แคมมณ (2545) *กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์นิชนแอเวอร์ซิง กรุ๊ป
- มิเรียม ชันสุวรรณ (2554) “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวยจังหวัดนนทบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ลาวัลย์ นวลเสน่ห์ (2553) ที่ได้ศึกษา “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2” โรงเรียนตรังคริสเตียนศึกษา จังหวัดตรัง วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วรจักร ไตรทิพย์ (2552) “ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำประโยชน์ต่อส่วนร่วมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” โรงเรียนบ้านถนน (ประสมทรัพย์ประชานุกร) จังหวัดบุรีรัมย์ วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วรรณรา พงษ์สิน (2550) “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามหลักการของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2 โรงเรียนบ้านบักดอง จังหวัดศรีสะเกษ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อุมพร สงสุวรรณ (2551) “ผลของชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจิตรลดา” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช